

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

Jakość i skuteczność

34. podkreśla szczególne znaczenie wysokiej jakości usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym oraz konieczność powszechnego dostępu do nich; w związku z tym podkreśla, że zgodnie z postanowieniami TFUE dotyczącymi konkurencji kompetencje Komisji ograniczają się jedynie do kontroli pomocy państwa w odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym oraz że postanowienia te nie stanowią podstawy prawnej ustalenia kryteriów jakości i skuteczności na poziomie europejskim; uważa, że przy definiowaniu kryteriów jakości i skuteczności usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym należy zwrócić szczególną uwagę na zasadę pomocniczości;

*

* *

35. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym

P7_TA(2011)0495

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 listopada 2011 r. w sprawie europejskiej platformy współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym (2011/2052(INI))

(2013/C 153 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 3 ust. 3, oraz Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 9, 148, 160 i 168,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 1, 16, 21, 23, 24, 25, 30, 31 i 34,
- uwzględniając zrewidowaną Europejską kartę społeczną, szczególnie jej art. 30 (prawo do ochrony przed ubóstwem i wykluczeniem społeczną), art. 31 (prawo do mieszkania) i art. 16 (prawo rodziny do ochrony społecznej, prawnej i ekonomicznej),
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy ⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1098/2008/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie Europejskiego Roku Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym (2010) ⁽³⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów z dnia 8 czerwca 2010 r. na temat „Równość i zdrowie we wszystkich obszarach polityki: solidarność w zdrowiu” ⁽⁴⁾,
- uwzględniając deklarację Rady z dnia 6 grudnia 2010 r. pt. „Europejski Rok Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym: współpraca w walce z ubóstwem w 2010 roku i później” ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16.

⁽³⁾ Dz.U. L 298 z 7.11.2008, s. 20.

⁽⁴⁾ Rada UE, komunikat prasowy 10560/10 (presse 156), 3019. posiedzenie Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów, Luksemburg, 7-8 czerwca 2010 r.

⁽⁵⁾ Rada UE, 3053. posiedzenie Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów, 6 grudnia 2010 r.

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

- uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów (EPSCO) w dniu 7 marca 2011 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej z dnia 15 lutego 2011 r. pt. „Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym. Inicjatywa przewodnia strategii »Europa 2020« ” ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komitetu Ochrony Socjalnej z dnia 10 lutego 2011 r. pt. „Ocena społecznego wymiaru strategii »Europa 2020« przeprowadzona przez Komitet Ochrony Socjalnej” ⁽³⁾,
- uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej pt. „Solidarność w zdrowiu: zmniejszanie nierówności zdrowotnych w UE” ⁽⁴⁾,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów w sprawie europejskiej platformy współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym ⁽⁵⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie europejskiej platformy współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym ⁽⁶⁾,
- uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 3 października 2008 r. w sprawie aktywnej integracji osób wykluczonych z rynku pracy ⁽⁷⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Solidarność w zdrowiu: zmniejszanie nierówności zdrowotnych w UE” (COM(2009)0567),
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Strategia skutecznego wprowadzania w życie Karty praw podstawowych przez Unię Europejską” (COM(2010)0573),
- uwzględniając europejską strategię w sprawie niepełnosprawności 2010-2020: odnowione zobowiązanie do budowania Europy bez barier (COM(2010)0636),
- uwzględniając komunikat Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów do 2020 r.” (COM(2011)0173),
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Europa 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 października 2001 r. w sprawie ONZ – Międzynarodowy Dzień Walki z Ubóstwem ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 października 2008 r. w sprawie propagowania integracji społecznej i walki z ubóstwem, w tym ubóstwem dzieci, w Unii Europejskiej ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie aktywnej integracji osób wykluczonych z rynku pracy ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie gospodarki społecznej ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ Rada UE, komunikat prasowy 7360/11 (presse 52), 3073. posiedzenie Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów, Bruksela, 7 marca 2011 r.

⁽²⁾ Opinia Komitetu Ochrony Socjalnej dla Rady, Rada Unii Europejskiej, 6491/11, SOC 124, 15 lutego 2011 r.

⁽³⁾ Sprawozdanie Komitetu Ochrony Socjalnej dla Rady, Rada UE, 6624/11 ADD 1 SOC 135 ECOFIN 76 SAN 30, z dnia 18 lutego 2011 r.

⁽⁴⁾ Opinia Komitetu Ochrony Socjalnej dla Rady, Rada UE, 9960/10, SOC 357 SAN 122, z dnia 20 maja 2010 r.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 166 z 7.6.2011, s. 18.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 248 z 25.8.2011, s. 130.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 307 z 18.11.2008, s. 11.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 87 E z 11.4.2002, s. 253.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 9 E z 15.1.2010, s. 11.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 212 E z 5.8.2010, s. 23.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2010, s. 16.

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 czerwca 2010 r. w sprawie strategii UE 2020 ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie wkładu polityki spójności w osiągnięciu celów lizbońskich i celów „UE 2020” ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2010 r. w sprawie wspierania dostępu młodzieży do rynków pracy, poprawy statusu osób odbywających staże i praktyki zawodowe ⁽³⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 8 września 2010 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wytycznych dla polityki zatrudnienia państw członkowskich: Zintegrowane wytyczne dotyczące strategii Europa 2020 – część druga ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 października 2010 r. w sprawie kryzysu finansowego, gospodarczego i społecznego: zalecenia dotyczące działań i inicjatyw do podjęcia ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 października 2010 r. w sprawie roli dochodu minimalnego w walce z ubóstwem i w promowaniu społeczeństwa integracyjnego w Europie ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zielonej księgi Komisji na rzecz adekwatnych, stabilnych i bezpiecznych systemów emerytalnych w Europie ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie ubóstwa kobiet w Unii Europejskiej ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 września 2010 r. w sprawie roli kobiet w starzejącym się społeczeństwie ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie programu dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących w Unii ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie strategii UE w dziedzinie integracji Romów ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoje oświadczenia pisemne z dnia 22 kwietnia 2008 r. w sprawie rozwiązania kwestii bezdomności ulicznej ⁽¹²⁾ oraz z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie strategii UE na rzecz przeciwdziałania bezdomności ⁽¹³⁾,
- uwzględniając zalecenia końcowe Europejskiej Konferencji na rzecz Konsensusu w sprawie Bezdomności, która odbyła się w dniach 9 i 10 grudnia 2010 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 września 2011 r. w sprawie strategii UE na rzecz przeciwdziałania bezdomności ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2011 w sprawie mobilności i integracji osób niepełnosprawnych oraz europejskiej strategii na rzecz osób niepełnosprawnych 2010-2020 ⁽¹⁵⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 236 E z 12.8.2011, s. 57.

⁽²⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 120.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0262.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 308 E z 20.10.2011, p. 116.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0376.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0375.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0058.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0086.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 308 E z 20.10.2011, p. 49.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0338.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0092.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 259 E z 29.10.2009, p. 19.

⁽¹³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0499.

⁽¹⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0383.

⁽¹⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0453.

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie europejskiego paktu na rzecz równości płci na lata 2011–2020 ⁽¹⁾,
- uwzględniając strategię na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2010–2015 (COM(2010)0491),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 czerwca 2010 r. na temat aspektu płci w spadku koniunktury i kryzysie finansowym ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2011 r. w sprawie przyszłości usług socjalnych świadczonych w interesie ogólnym ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 października 2010 r. w sprawie kobiet w niepewnej sytuacji zawodowej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając publikację Eurostatu pt. „Walka z ubóstwem i wykluczeniem społecznym – UE 2010 r. – ujęcie statystyczne”,
- uwzględniając komunikat Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów pt. „Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym: europejskie ramy na rzecz spójności społecznej i terytorialnej (COM(2010)0758),
- uwzględniając art. 48 Regulaminu
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, a także opinie Komisji Budżetowej, Komisji Kultury i Edukacji oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0370/2011),

Dane liczbowe

- A. mając na uwadze, że 116 milionom osób w Unii Europejskiej zagraża ubóstwo i że 42 miliony (czyli 8 %) osób żyją „w skrajnie trudnych warunkach materialnych i nie [mogą] pozwolić sobie na zaspokojenie wielu potrzeb uważanych w Europie za podstawowe do prowadzenia życia na przyzwoitym poziomie” ⁽⁵⁾ oraz że ubóstwo jest niemożliwym do zaakceptowania przejawem nierównego podziału bogactwa, dochodów i zasobów w ramach prosperującej gospodarki europejskiej; mając na uwadze, że kryzys finansowy, gospodarczy i społeczny najsilniej uderzył w najsłabsze grupy społeczne, jak osoby starsze i osoby niepełnosprawne; mając na uwadze, że środki oszczędnościowe, które zostały lub zostaną przyjęte w Unii Europejskiej, nie mogą być szkodliwe dla zatrudnienia i ochrony socjalnej, pogarszać sytuacji osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, ani grozić ubóstwem, niepewnością warunków życiowych lub ubóstwem milionom osób, którym udawało się dotychczas żyć, zaspokajając swoje potrzeby i utrzymywać się z pracy lub emerytury, w szczególności z powodu cięć budżetowych w usługach publicznych i pomocy społecznej; mając na uwadze, że zaostrzenie warunków i sankcji w ramach polityki aktywacji społecznej w odpowiedzi na kryzys powiększa trudności najsłabszych grup społecznych, podczas gdy oferuje się niewiele godnych miejsc pracy; mając na uwadze, że wskutek kryzysu przepaść między bogatymi a ubogimi wciąż się powiększa,

Naruszenie praw podstawowych

- B. mając na uwadze nową strategię Komisji dotyczącą wdrożenia Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zmierzającą w szczególności do poprawy w zakresie dostępu osób w najtrudniejszej sytuacji do praw podstawowych; mając na uwadze, że karta ta powinna być w całości przestrzegana i że głębokie ubóstwo stanowi naruszenie praw człowieka i poważne naruszenie godności ludzkiej, sprzyjając stygmatyzacji i niesprawiedliwości; mając na uwadze, że głównym celem systemów wsparcia dochodów powinno być wydzwignięcie osób z ubóstwa i umożliwienie im godnego życia,

⁽¹⁾ Konkluzje Rady z dnia 7 marca 2011 r., Bruksela.

⁽²⁾ Dz.U. C 236 E z 12.8.2011, p. 79.

⁽³⁾ P7_TA(2011)0319.

⁽⁴⁾ P7_TA(2010)0365.

⁽⁵⁾ Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym (COM(2010)0758 wersja ostateczna).

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

Niedotrzymane zobowiązania

- C. mając na uwadze, że w latach 2000-2008 ubóstwo i wykluczenie społeczne wzrosły i dotknęły nowe grupy społeczne pomimo zobowiązań Unii związanych z celem eliminacji ubóstwa w UE do 2010 r. przyjętym podczas szczytu w Lizbonie w dniach 23-24 marca 2000 r. lub z postępami do zrealizowania uzgodnionymi podczas spotkania Rady Europejskiej w Nicei w dniach 7-9 grudnia 2000 r.; mając na uwadze, że nie da się ograniczyć ubóstwa i wykluczenia ani zapewnić rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu bez pokonania nierówności i dyskryminacji lub bez zagwarantowania rozkwitu gospodarek krajowych i zagwarantowania solidarności z najsłabszymi grupami społecznymi, to jest bez sprawiedliwego i odpowiedniego podziału dobrobytu państwa,
- D. mając na uwadze, że ryzyko ubóstwa dotyka bezpośrednio środowiska wiejskie, a zwłaszcza małe gospodarstwa i młodych rolników zagrożonych skutkami kryzysu gospodarczego i nadmiernymi wahaniami cen surowców,

- 20 milionów

- E. mając na uwadze, że wśród pięciu głównych celów strategii Europa 2020 znajduje się cel elastyczny – tzn. niepowiązany z sankcjami – zakładający zmniejszenie o 20 milionów liczby osób zagrożonych ubóstwem, opierający się na trzech wskaźnikach ustalonych przez państwa członkowskie (wskaźnik zagrożenia ubóstwem po uwzględnieniu transferów społecznych, wskaźnik skrajnej deprivacji materialnej i odsetek osób żyjących w gospodarstwach domowych o bardzo małej intensywności pracy lub w gospodarstwach domowych bez osób pracujących) oraz że w zestawieniu z 116 milionami osób zagrożonych ubóstwem i 42 milionami osób żyjących w warunkach skrajnej deprivacji materialnej cel ten, który z pewnością dowodzi, że uznano znaczenie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym, od początku pociąga za sobą zaniedbanie milionów osób w Europie oraz ryzyko efektów progowych i pozostawienia osób najsłabszych poza zasięgiem polityki nastawionej na wyniki ilościowe; mając na uwadze, że jeżeli w pierwszej kolejności nie zostaną podjęte działania w celu zaradzenia najtrudniejszym sytuacjom, wdrożona polityka nie przyniesie osiągnięcia celów; mając na uwadze, że europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem jest jedną z siedmiu inicjatyw przewodnich strategii Europa 2020,
- F. mając na uwadze pogłębienie się nierówności społecznych w niektórych państwach członkowskich wynikające w szczególności z nierównego podziału dochodów i bogactwa, z nierówności na rynku pracy, które są źródłem braku bezpieczeństwa socjalnego, z nierównego dostępu do oferowanych przez państwo usług społecznych, takich jak ubezpieczenia społeczne, opieka zdrowotna, edukacja, wymiar sprawiedliwości itp.,

Gospodarka a ubóstwo

- G. mając na uwadze, że ubóstwo, które w państwach członkowskich UE od bardzo wielu lat utrzymuje się na wysokim poziomie, wywiera coraz poważniejszy wpływ na gospodarkę, zaburza rozwój, zwiększa deficyt budżetów publicznych i zmniejsza europejską konkurencyjność oraz że zjawiska te same z kolei powodują ubóstwo i bezrobocie, szczególnie długotrwałe, przy czym bezrobocie długotrwałe dotyczy jednej trzeciej bezrobotnych, a sytuacja ta jest jeszcze gorsza w państwach o gospodarce bardziej podatnej na zagrożenia; mając na uwadze, że ochrona praw socjalnych w Unii ma podstawowe znaczenie dla walki z ubóstwem,
- H. mając na uwadze, że występowanie ubóstwa, które można porównać do naruszenia praw człowieka, świadczy o tym, iż konieczne są dalsze wysiłki, aby osiągnąć cele, o których mowa w art. 3 ust. 3 Traktatu o UE,
- I. mając na uwadze, że wszelka polityka na rzecz dyscypliny budżetowej powinna być inteligentna i umożliwiać inwestowanie antycykliczne w główne priorytety polityczne,
- J. mając na uwadze, że przeprowadzenie reform strukturalnych ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia konkurencyjności Europy, dla tworzenia nowych miejsc pracy i dla walki z ubóstwem,

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

Ubóstwo wielowymiarowe

- K. mając na uwadze, że ubóstwo jest zjawiskiem wieloaspektowym, które wymaga zintegrowanego reagowania, uwzględniającego etapy życia oraz wielowymiarowe potrzeby osób, a także opartego na gwarancji dostępu do praw, zasobów i usług, co odzwierciedlają wspólne cele otwartej metody koordynacji w dziedzinie ochrony socjalnej i włączenia społecznego (2006), aby zaspokajać podstawowe potrzeby i zapobiegać wykluczeniu społecznemu,
- L. mając na uwadze, że Europejski Rok Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym (2010) został uwieńczony sukcesem w postaci zwiększenia świadomości społecznej i politycznego zaangażowania;

Godna praca / ubodzy pracownicy

- M. mając na uwadze, że wzrost gospodarczy i zatrudnienie, nawet wysokiej jakości, same w sobie nie wystarczą, by pomóc ludziom wyjść z ubóstwa, że segmentacja rynku pracy zaostrzyła się, że warunki życia i pracy znacznie się pogorszyły, w szczególności wskutek kryzysu finansowego, że poważnie wzrasta niestabilność zatrudnienia, z którą należy walczyć, że zjawisko ubóstwa pracowników jest wprawdzie w ostatnich latach bardziej uznawane, jednak pozostaje problemem, jak się wydaje nietraktowanym wystarczająco poważnie w świetle problemów, jakie pociąga za sobą dla naszych społeczeństw, oraz że liczba ubogich pracowników znacznie wzrosła, zważywszy, że 8 % pracowników jest dotkniętych ubóstwem, a 22 % osób zagrożonych ubóstwem posiada pracę⁽¹⁾; mając na uwadze, że dostęp do godnych i wyrównanych warunków pracy jest krokiem w kierunku zahamowania ubóstwa i wykluczenia społecznego rodzin i osób samotnych,
- N. mając jednak na uwadze, że osoby o niskich kwalifikacjach lub nieposiadające kwalifikacji są bardziej narażone na zagrożenia związane z rynkiem pracy, niepewnością zatrudnienia i nisko opłacaną pracą oraz ubóstwem,

Bezdomność

- O. mając na uwadze, że bezdomność stanowi jedną z najcięższych form ubóstwa, a także jest problemem nadal wymagającym rozwiązania we wszystkich państwach członkowskich UE; mając na uwadze, że z różnych przyczyn we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej jest wielu bezdomnych, co wymaga konkretnych środków na rzecz integracji społecznej tych osób; mając na uwadze, że według Eurobarometru blisko jedna czwarta Europejczyków uważa, że jedną z głównych przyczyn ubóstwa są zbyt wysokie koszty godziwych mieszkań, a prawie dziewięć na dziesięć Europejczyków ocenia, że ubóstwo utrudnia dostęp do godziwego mieszkania; mając na uwadze, że utrata kontaktu władz publicznych z obywatelami, która następuje w przypadku utraty przez obywatela mieszkania, nie tylko utrudnia wszelkie inicjatywy pomocy takiej osobie, lecz także jest objawem skrajnego etapu zaawansowania procesu wykluczenia społecznego tej osoby,
- P. mając na uwadze, że wpływ na ubóstwo mają także dostępność i jakość usług socjalnych, takich jak opieka zdrowotna, kultura, mieszkanie i kształcenie;
- Q. mając na uwadze, że brak mieszkania lub niegodne warunki mieszkaniowe stanowią bardzo poważne naruszenie godności ludzkiej, którego skutki dla wszystkich innych praw są znaczące,

Koszyk podstawowych potrzeb i usług

- R. mając na uwadze, że próg ubóstwa na poziomie 60 % krajowej mediany dochodów jest pilnym, przydatnym i koniecznym wskaźnikiem, który jednak musi być uzupełniany innymi wskaźnikami, takimi jak koncepcja i obliczenie „koszyka podstawowych dóbr i usług” na poziomie krajowym (co stanowi jedynie doraźną odpowiedź na szczególną sytuację osób dotkniętych ubóstwem) oraz wskaźniki określone przez Radę ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów (EPSCO) w czerwcu 2010 r. (zagrożenie ubóstwem, deprywacja materialna i gospodarstwa domowe o bardzo małej intensywności pracy), aby sprostać potrzebom polityki publicznej,

⁽¹⁾ Eurostat (2009), sprawozdanie Komitetu Ochrony Socjalnej (SPC): „Ocena społecznego wymiaru strategii »Europa 2020«” (10 lutego 2011 r.).

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

Ochrona socjalna

- S. mając na uwadze, że ochrona socjalna – w tym systemy dochodu minimalnego – jest podstawowym elementem nowoczesnych demokracji, który w istotny sposób gwarantuje prawo człowieka do społecznego, gospodarczego, politycznego i kulturowego uczestnictwa w społeczeństwie, a także odgrywa kluczową rolę stabilizatora ekonomicznego ograniczającego wpływ kryzysów oraz rolę w zakresie redystrybucji dochodów w ciągu całego życia, zabezpieczając przed ryzykiem społecznym oraz zapobiegając ubóstwu i wykluczeniu społecznemu oraz łągdując je na wszystkich etapach życia;
- T. mając na uwadze, że według OECD 20-40 % świadczeń socjalnych pozostaje niewykorzystanych,

Zdrowie

- U. mając na uwadze, że ubóstwo i wykluczenie społeczne są nadal kluczowymi społecznymi determinantami sytuacji zdrowotnej ⁽¹⁾ i warunków życiowych, w tym przewidywanej długości życia, zwłaszcza zważywszy na wpływ ubóstwa dzieci na ich zdrowie i dobrobyt, oraz że rozbieżności między osobami bogatymi a ubogimi w dziedzinie dostępu do przystępnych cenowo usług opieki zdrowotnej, jak również w dziedzinie dochodów i zamożności utrzymują się na znacznym poziomie, a w niektórych obszarach nadal się pogłębiają,
- V. mając na uwadze, że niektóre grupy społeczne, np. rodziny niepełne, kobiety w starszym wieku, mniejszości, niepełnosprawni i bezdomni, znajdują się w najtrudniejszej sytuacji społecznej i są zagrożone ubóstwem,
- W. mając na uwadze, że zasada niedyskryminacji stanowi kamień węgielny praw podstawowych, także gdy chodzi o dyskryminację ze względu na pochodzenie społeczne,

Osoby starsze

- X. mając na uwadze, że ze względu na starzenie się naszego społeczeństwa liczba osób zależnych w niedalekiej przyszłości znacznie wzrośnie; mając na uwadze, że w niektórych krajach osoby starsze, w szczególności kobiety, są bardziej niż ogół ludności narażone na ryzyko ubóstwa z uwagi na spadek dochodów w okresie emerytalnym, a także na inne czynniki, takie jak zależność fizyczna, samotność i wykluczenie społeczne; mając na uwadze, że zerwanie międzypokoleniowych więzi społecznych jest istotnym problemem naszych społeczeństw,
- Y. mając na uwadze, że polityka emerytalna ma zasadnicze znaczenie w walce z ubóstwem,

Płeć

- Z. mając na uwadze, że kobiety są na ogół bardziej niż mężczyźni zagrożone ubóstwem z powodu różnych czynników, takich jak dyskryminacja zawodowa ze względu na płeć – przejawiająca się w utrzymujących się różnicach płac między płciami i wynikających z tego różnic w wysokości emerytur – lecz także przerwy w pracy zawodowej w celu opieki nad osobami zależnymi, albo też dyskryminacja przy zatrudnieniu; mając na uwadze, że w Europie pracuje tylko 63 % kobiet, natomiast w przypadku mężczyzn odsetek ten wynosi 76 %, oraz mając na uwadze brak sieci wsparcia i brak konkretnych środków pomagających osobom pracującym w godzeniu życia rodzinnego i zawodowego, w szczególności brak przystępnych cenowo usług opiekuńczych,
- AA. mając na uwadze, że ubóstwo ma inny wpływ na dotkniętych nim mężczyzn i kobiety, chłopców i dziewczęta, ponieważ ubogie kobiety i dziewczęta często mają większe trudności z uzyskaniem dostępu do odpowiednich usług społecznych i dochodów;

⁽¹⁾ Komisja ds. Społecznych Uwarunkowań Zdrowia (CSDH) (2008). Zniwelowanie różnic na przestrzeni jednego pokolenia: promowanie równego dostępu do opieki zdrowotnej poprzez oddziaływanie na społeczne wyznaczniki zdrowia. Sprawozdanie końcowe Komisji ds. Społecznych Uwarunkowań Zdrowia. Genewa, Światowa Organizacja Zdrowia.

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

- AB. mając na uwadze, że platforma nie uwzględnia specyficznych czynników związanych z płcią, które mają wpływ na kobiety i mężczyzn, oraz zwraca niedostateczną uwagę na kwestię feminizacji ubóstwa,
- AC. mając na uwadze, że wpływ różnicy między wynagrodzeniami kobiet i mężczyzn na dochody z całego okresu aktywności zawodowej sprawia, że kobiety będą otrzymywać niższe emerytury i w rezultacie są bardziej niż mężczyźni dotknięte stałym i skrajnym ubóstwem: 22 % kobiet w wieku od 65 lat jest zagrożonych ubóstwem, natomiast wśród mężczyzn odsetek ten wynosi 16 %,
- AD. mając na uwadze, że ubóstwem zagrożonych jest 20 % dzieci, zaś w przypadku ogółu ludności Europy analogiczny odsetek wynosi 17 %, a wśród grup najbardziej zagrożonych ubóstwem są rodziny o niskich dochodach,
- AE. mając na uwadze, że polityka rodzinna ma zasadnicze znaczenie w ramach polityki walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym,
- AF. mając na uwadze, że pierwsze oznaki przedwczesnego zakończenia nauki stanowią ważny sygnał cyklicznego utrwalania się ubóstwa;

Młodzież

- AG. mając na uwadze, że bezrobocie ludzi młodych, które już wcześniej było wyższe niż w innych grupach wiekowych, znacznie wzrosło w UE od czasu kryzysu i przekroczyło 20 %, osiągając poziom krytyczny we wszystkich państwach członkowskich, co grozi wpędzeniem tych ludzi w ubóstwo już w młodym wieku; mając na uwadze, że ta niepokojąca sytuacja wymaga pilnych reakcji politycznych, gospodarczych i społecznych oraz że w połączeniu ze zmianami demograficznymi zwiększy ona niedobór wykwalifikowanej kadry; mając na uwadze podstawową rolę, jaką szkolenie zawodowe może odegrać w zapewnieniu ludziom młodym i pracownikom o niskich kwalifikacjach pomocy w wejściu na rynek pracy, mając też jednak na uwadze, że zdobycie pracy nie zawsze jest jednoznaczne z wyjściem z ubóstwa i że ludzie młodzi są szczególnie narażeni na znalezienie się w grupie ubogich pracowników,

Migranci

- AH. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy szczególnie zagraża migrantom i osobom należącym do mniejszości etnicznych oraz najsilniej dotyka te grupy poprzez pogłębienie ubóstwa i wykluczenie społeczne, ze względu na niepewne warunki zatrudnienia, na jakie osoby należące do tych grup są narażone ze względu na swoje pochodzenie lub kwalifikacje; mając na uwadze, że jest konieczne, aby pracownicy migrujący korzystali z takich samych warunków pracy, płac, dostępu do szkoleń i ochrony socjalnej, z jakich korzystają obywatele państwa, w którym pracownicy ci wykonują działalność,
- AI. mając na uwadze, że osoby niepełnosprawne, w przypadku których odsetek ubóstwa jest o 70 % wyższy od średniej, powinny zostać objęte strategią zmierzającą do podkreślenia wartości dodanej tych osób w sytuacji, gdy zostaną one włączone do rynku pracy,

Romowie

- AJ. mając na uwadze, że znaczna część europejskich Romów jest marginalizowana i żyje w opłakanych warunkach społeczno-ekonomicznych oraz podlega często poważnej dyskryminacji i segregacji we wszystkich dziedzinach życia, tak jak i inne marginalizowane społeczności,
- AK. mając na uwadze, że wzrost ubóstwa w UE obecnie jeszcze się nasilił wskutek kryzysu gospodarczego i finansowego oraz gwałtownego wzrostu cen żywności w sytuacji praktycznie nieistniejących nadwyżek żywności oraz że 43 milionom osób zagraża obecnie niedostatek żywności; mając na uwadze, że system dystrybucji żywności dla osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji w Unii, wprowadzony w 1987 r., zapewnia obecnie pomoc żywnościową 13 milionom osób żyjących w ubóstwie w 19 państwach członkowskich oraz angażuje w sieciach dystrybucji około 240 banków żywności i organizacji charytatywnych; mając na uwadze, że wydane niedawno orzeczenie w sprawie T-576/08, w którym Europejski Trybunał Sprawiedliwości uznał zakup żywności na rynku na

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

potrzeby omawianego systemu za niezgodny z prawem, zagraża zapewnianiu unijnej pomocy żywnościowej osobom znajdującym się w najtrudniejszej sytuacji, zważywszy na coraz większe uzależnienie systemu od zakupów rynkowych, a także mając na uwadze, że wydaje się, iż anulowanie przez ETS art. 2 rozporządzenia nr (WE) nr 983/2008 wywrze bezpośrednio negatywny wpływ na system w 2012 r. i latach kolejnych, co doprowadzi do nagłego wstrzymania pomocy żywnościowej dla obywateli znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji w 19 państwach członkowskich;

- AL. mając na uwadze, że tak ważne pozycje budżetu jak mieszkalnictwo czy zużycie energii w gospodarstwach domowych, na które wydatki wzrosły w ostatnim dziesięcioleciu, powinny zostać uwzględnione jako ważne czynniki zagrożenia ubóstwem,
- AM. mając na uwadze, że w UE największy udział w opiece nad osobami jej wymagającymi mają opiekunowie będący członkami rodziny,
- AN. mając na uwadze, że niezdolność osób dotkniętych ubóstwem do korzystania z podstawowych usług bankowych, takich jak wypłata, przelew czy zlecenie stałe, stanowi poważną przeszkodę w ich ponownej integracji z rynkiem pracy i integracji społecznej,

Wkład

1. zwraca się do Komisji, aby przy opracowywaniu strategii europejskiej na wszystkich poziomach zarządzania (europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym) bardziej zaangażowała organizacje społeczeństwa obywatelskiego i wszystkie zainteresowane strony, jak organizacje pozarządowe, organizacje gospodarki społecznej, usługodawcy, eksperci zajmujący się innowacjami społecznymi, partnerzy społeczni, a także same osoby dotknięte ubóstwem, w partnerstwie ze stowarzyszeniami, na forum których osoby te mogą swobodnie wyrażać opinie i które zdobyły doświadczenie i wiedzę, w szczególności przez wdrażanie krajowych platform współpracy na rzecz walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym we wszystkich państwach członkowskich; zwraca się do Komisji o wzmocnienie współpracy między władzami lokalnymi, regionalnymi i krajowymi oraz instytucjami europejskimi, w szczególności Parlamentem Europejskim; ocenia, że synergia powinna objąć ogół podmiotów, w tym MŚP i dyrektorów przedsiębiorstw; apeluje, aby na szerszą skalę prowadzono spotkania osób dotkniętych ubóstwem i wykluczeniem społecznym na poziomie krajowym oraz aby sformalizowano udział tych osób i ich wkład w doroczną konferencję w sprawie ubóstwa i wykluczenia społecznego jako zasadniczy element tej konferencji oraz aby sformułowane w ten sposób zalecenia były przedmiotem odpowiednich i regularnych działań następczych;
2. zwraca się do Komisji Europejskiej, aby odgrywała rolę koordynatora i ukierunkowała państwa członkowskie tak, by sprostały one obecnym wyzwaniom oraz podjęły walkę z ubóstwem i wykluczeniem społecznym, pamiętając jednak nieustannie, że przeciwdziałanie ubóstwu zasadniczo wchodzi w zakres polityki krajowej, wykazując niezbędną solidarność i udzielając przydatnej pomocy technicznej;
3. domaga się, aby platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem służyła także zjednoczeniu na szczeblu europejskim tych krajowych organizacji przedstawicielskich grup najbardziej zagrożonych ubóstwem, które nie są jeszcze zjednoczone;

Wspólne szkolenia

4. apeluje, aby seminaria służące uwrażliwianiu na kwestię ubóstwa były organizowane na poziomie instytucji europejskich i rządów państw członkowskich przez organizacje posiadające konkretne doświadczenie w walce z ubóstwem oraz aby podjęto próby prowadzenia wspólnych szkoleń dotyczących kwestii ubóstwa i wykluczenia społecznego, z udziałem urzędników europejskich i osób mających bezpośrednio doświadczenie w walce z ubóstwem;
5. wzywa państwa członkowskie do umożliwienia wszystkim grupom społecznym korzystania z dziedzictwa kulturowego oraz do unikania zmniejszania środków dla tego sektora, który gwarantuje włączenie społeczne i zatrudnienie wysokiej jakości;

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

6. potwierdza zasadniczą rolę wolontariatu i aktywnego obywatelstwa jako instrumentu spójności i przeciwdziałania nierównościom gospodarczym, społecznym i środowiskowym, który zachęca obywateli do angażowania się w życie publiczne przez sport, kulturę, sztukę oraz działalność społeczną i polityczną;
7. wzywa do zagwarantowania osobom w niekorzystnym położeniu dostępu do programów mobilności w ramach nauki i pracy, a także nawołuje do zwiększenia poziomu środków budżetowych przeznaczanych na takie programy; przypomina, że inicjatywa „Youth on the move” („Mobilna młodzież”) ma wspierać mobilność wszystkich uczących się zawodu, stażystów i studentów oraz sprzyjać uznawaniu kompetencji zawodowych zdobytych na drodze nieformalnej i pozaformalnej;
8. popiera inicjatywy międzypokoleniowe mające na celu zmniejszenie przepaści cyfrowej w przypadku osób znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji, poprzez umożliwienie im dostępu do technologii informacyjno-komunikacyjnych zgodnie z europejską agendą cyfrową;
9. wzywa państwa członkowskie do wspierania kształcenia obywateli w zakresie nowych technologii już na najniższych poziomach systemów edukacji;

Mechanizm oceny

10. apeluje o wprowadzenie mechanizmu krytycznej i regularnej oceny, angażującego Parlament Europejski, Komitet Regionów i Komitet Ekonomiczno-Społeczny, opartego na precyzyjnych wskaźnikach na poziomie krajowym i europejskim, umożliwiającego ocenę licznych wymiarów ubóstwa i pomiar postępów państw członkowskich w realizacji – z uwzględnieniem podziału według płci i wieku – celu zakładającego ograniczenie ubóstwa oraz w przełożeniu tego celu na cele cząstkowe przez państwa członkowskie, ponieważ z braku ścisłej definicji ubóstwa państwa członkowskie dysponują zbyt dużą swobodą uznania, co prowadzi do ryzyka rozbieżnych interpretacji; wzywa Komisję, aby ulepszyła krajowe i europejskie wskaźniki odnoszące się do porównywalności krajowych danych statystycznych dotyczących ubóstwa osób należących do najsłabszych grup społecznych oraz aby zachęcała, we współpracy z Eurostatem, do przygotowywania bardziej precyzyjnych danych statystycznych w oparciu o wszechstronny zestaw wskaźników dotyczących ubóstwa i wykluczenia społecznego, umożliwiając w szczególności poznanie liczby osób należących do grupy o dochodach poniżej 50 % i 40 % mediany dochodów oraz dokonywanie na tej podstawie corocznej oceny sytuacji w zakresie ubóstwa w UE, przy czym podejście statystyczne musi być uzupełniane podejściem jakościowym i uczestniczącym; zwraca się do Komisji o zadbanie, aby realizowana polityka przynosiła korzyść wszystkim, a nie tylko osobom znajdującym się blisko progów ubóstwa;
11. wzywa Komisję/Eurostat do przeprowadzenia kompleksowej analizy ubóstwa i wykluczenia społecznego oraz do zgromadzenia danych statystycznych w oparciu o podejście jakościowe i uczestniczące, z podziałem na płeć i wiek, w celu zwrócenia uwagi na problem ubóstwa starszych kobiet; wyraża nadzieję, że kiedy tylko Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn stanie się w pełni operacyjny, przyczyni się do rozwiązania problemu braku systematycznych i porównawczych danych z podziałem na płeć;
12. apeluje o doskonalenie i zapewnienie porównywalności krajowych danych statystycznych dotyczących ubóstwa, w drodze opracowania wskaźników na szczeblu UE;
13. z uwagi na obecny kryzys domaga się pilnego opracowania szczegółowego i zaktualizowanego badania dotyczącego liczby osób żyjących w ubóstwie i zagrożonych ubóstwem w nadchodzących miesiącach;
14. wzywa Komisję do opracowania i przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu rocznego sprawozdania dotyczącego postępów poczynionych przez państwa członkowskie w ograniczaniu ubóstwa i wykluczenia społecznego;

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

Horyzontalna klauzula społeczna

15. zwraca się do Komisji o pełne uwzględnienie właściwej horyzontalnej klauzuli społecznej przewidzianej w art. 9 TFUE, zgodnie z którym Unia bierze pod uwagę wymogi związane ze wspieraniem wysokiego poziomu zatrudnienia, zagwarantowaniem odpowiedniej ochrony socjalnej, zwalczaniem wykluczenia społecznego, a także wysokim poziomem kształcenia, szkolenia i ochrony zdrowia ludzkiego, oraz apeluje do niej o sprecyzowanie roli platformy w ocenie jej wdrożenia; domaga się pogłębienia ocen skutków społecznych europejskich strategii politycznych, nawet wtedy, gdy strategię te nie są inicjowane przez Komisję, lecz przez Radę Europejską, jak np. Pakt Euro Plus; ocenia, że tego rodzaju pogłębienie stosowania wspomnianej klauzuli pozwoli uniknąć obniżenia norm społecznych w Europie i ułatwi stworzenie wspólnej podstawy społecznej w Europie; domaga się, aby ta ocena skutków społecznych była dokonywana wspólnie ze stowarzyszeniami zajmującymi się walką z ubóstwem przy uwzględnieniu jako punktu odniesienia sytuacji osób najuboższych w Europie; uważa, że w badania te powinny być zaangażowane Parlament Europejski, Komitet Regionów i Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny oraz służby Komisji zajmujące się sprawami społecznymi pod nadzorem dyrektora generalnego pełniącego swoje funkcje w ramach Sekretariatu Generalnego Komisji Europejskiej;

Budżet

16. wzywa Komisję do ściślejszego określenia linii budżetowych związanych z platformą, zwłaszcza jeżeli chodzi o EFS i jego wkład w tę inicjatywę przewodnią, poprzez finansowanie takich priorytetów politycznych, jak zapobieganie przedwczesnemu zakończeniu nauki i walka z ubóstwem dzieci, kobiet, osób starszych i pracowników migrujących, a także poziom przeznaczanych na nie dotacji budżetowych; wzywa Komisję do przedstawienia propozycji w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym w wieloletnich ramach budżetowych 2014–2020 celem zapewnienia odpowiedniego finansowania inicjatyw uruchomionych po to, by walczyć z ubóstwem i wykluczeniem społecznym; wzywa Komisję do określenia niezbędnego wsparcia finansowego dla ustalonych priorytetów tematycznych, a także do zachęcania państw członkowskich do finansowego wspierania podmiotów społeczeństwa obywatelskiego zaangażowanych na szczeblu krajowym w krajowe programy reform, platformę przewodnią i krajowe strategię na rzecz ochrony socjalnej i włączenia społecznego; zaleca kontynuację i większe wsparcie programów europejskich umożliwiających zaangażowanie w różne aspekty walki z wykluczeniem społecznym, ubóstwem i nierównościami społeczno-gospodarczymi – w tym pod względem nierówności w zakresie ochrony zdrowia (ramowy program badań, program Progress);

17. zauważa, że w projekcie budżetu na rok 2012 Komisja Europejska określiła podwyżkę w wysokości 3,3 % na rzecz inicjatywy przewodniej „Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym” w stosunku do roku ubiegłego; zwraca się do Komisji o dalsze wyjaśnienie wkładu Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) na rzecz tej inicjatywy przewodniej oraz doprecyzowanie konkretnych środków koncentrujących się na takich celach jak walka z ubóstwem wśród dzieci, kobiet, osób starszych i pracowników migrujących oraz zapobieganie przedwczesnemu zakończeniu nauki; w tym kontekście ubolewa nad brakiem jasności i nakładaniem się na siebie różnych instrumentów i pozycji budżetowych, za pośrednictwem których, w ramach budżetu UE, mają zostać osiągnięte cele strategii Europa 2020;

Program pomocy żywnościowej dla osób najbardziej potrzebujących

18. kwestionuje decyzję Komisji dotyczącą obniżenia z 500 mln EUR do 113,5 mln EUR budżetu przyznanego na program dystrybucji środków spożywczych przeznaczonych dla ubogich mieszkańców Unii Europejskiej w 2012 r.; wyraża głębokie ubolewanie z powodu tej sytuacji w obecnym kontekście poważnego kryzysu gospodarczego i społecznego; w związku z tym wzywa Komisję i Radę, aby znalazły sposób na kontynuowanie programu na rzecz osób najbardziej potrzebujących przez pozostałe dwa lata obecnego okresu finansowania (2012 i 2013) i podczas kolejnego okresu finansowania (2014-2020) i aby oparły go na podstawie prawnej, której Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie będzie mógł zakwestionować, a także aby utrzymały roczny pułap środków w wysokości 500 mln EUR, tak by osoby zależne od pomocy żywnościowej nie zostały dotknięte niedostatkami żywności;

Społeczna otwarta metoda koordynacji

19. apeluje o wzmocnienie społecznej otwartej metody koordynacji i prawidłowe jej stosowanie w dziedzinie ubóstwa, w szczególności za pośrednictwem krajowych strategii włączenia społecznego i ochrony socjalnej rozwijanych, wdrażanych i ocenianych wspólnie, na podstawie wspólnie określonych celów,

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

poprzez krajowe platformy współpracy w zakresie walki z ubóstwem, wymianę dobrych praktyk dotyczących polityki na rzecz efektywnego dostępu do praw podstawowych oraz wdrożenie Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i zrewidowanej Karty społecznej (która nie została ratyfikowana przez wszystkie państwa członkowskie), szczególnie art. 30 i 31; podkreśla, że w tym kontekście należy w dalszym ciągu uwzględnić prace Komitetu Ochrony Socjalnej działającego w Radzie; apeluje, aby platforma promowała i monitorowała udział władz lokalnych, przedsiębiorstw gospodarki społecznej i innych podmiotów lokalnych w opracowywaniu i wdrażaniu krajowych sprawozdań strategicznych;

Koszyk podstawowych towarów i usług

20. wzywa Komisję, aby w porozumieniu z Europejskim Bankiem Centralnym zaproponowała wspólne zasady definiowania „koszyka podstawowych towarów i usług” niezbędnych do zapewnienia wszystkim godnego życia, i przypomina, że warunkiem zaspokojenia tych bezpośrednich potrzeb jest poszanowanie godności ludzkiej i skuteczny dostęp do wszystkich bez wyjątku praw podstawowych – obywatelskich, politycznych, gospodarczych, społecznych i kulturowych; apeluje o sprecyzowanie celu stabilności cen, tak aby umożliwić uwzględnienie szczególnych warunków krajowych, które nie muszą koniecznie mieć znaczącego wpływu na wskaźniki dotyczące Eurosystemu;

21. wzywa do nadania Komisji Zatrudnienia Parlamentu Europejskiego specjalnej roli w platformie, szczególnie pod względem monitorowania skuteczności platformy, polityki UE i państw członkowskich w zmniejszaniu ubóstwa i wykluczenia społecznego w kontekście strategii Europa 2020;

22. domaga się, aby platforma pozwoliła na jak najbardziej szczegółowe rozplanowanie dostępu do tych potrzeb (różnych w zależności od rozważanego miejsca i grupy) według różnych programów pomocy ubogim;

23. zwraca się do Komisji, aby określiła cele i treść corocznej konferencji platformy współpracy na rzecz walki z ubóstwem, które mogłyby obejmować m.in. wymianę najlepszych praktyk oraz bezpośrednie uwzględnienie osób ubogich; sugeruje, aby konferencja ta trwała co najmniej cały tydzień obejmujący Międzynarodowy Dzień Walki z Ubóstwem (17 października);

24. uważa, że poprawa jakości i porównywalności krajowych danych statystycznych w ramach platformy, służących badaniu tendencji w zakresie nierówności i zmian dobrobytu, stanowi podstawę poprawy polityki Unii w tej dziedzinie;

25. zwraca się do Komisji, aby platforma uwzględniła rezultaty Europejskiego Roku Walki z Ubóstwem 2010 oraz Roku Aktywnej Starości i Solidarności Międzypokoleniowej 2012;

Zalecenie z 2008 r.

26. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź Komisji dotyczącą komunikatu w sprawie realizacji zalecenia Komisji z 2008 r. w sprawie strategii na rzecz aktywnej integracji i domaga się, aby obejmował on w szczególności harmonogram realizacji jej trzech aspektów, określający szczegółowo wieloletni plan prac na szczeblu krajowym i unijnym; wyraża zaniepokojenie z powodu przełożenia na 2012 r. komunikatu w sprawie aktywnej integracji i zwraca się do Komisji o przyspieszoną publikację komunikatu w 2011 r.; wzywa Radę, Komisję i Parlament do wyraźnego zobowiązania się, że zmobilizują wszelkie środki polityczne na rzecz zmniejszania ubóstwa i zagwarantują, że polityka gospodarcza oraz polityka w zakresie zatrudnienia i włączenia społecznego będą przyczyniać się do eliminacji ubóstwa, a nie do jego nasilenia;

27. przypomina o trzech aspektach europejskiej strategii aktywnego włączania osób wykluczonych z rynku pracy, wyrażonych w zaleceniu Komisji z 2008 r.:

— odpowiednie wsparcie dochodu – państwa członkowskie powinny uznać podstawowe prawo osób do wystarczających zasobów i świadczeń w ramach globalnego i spójnego planu walki z wykluczeniem społecznym;

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

- integracyjne rynki pracy – państwa członkowskie powinny udzielać skutecznej pomocy osobom, których sytuacja umożliwia pracę, w celu znalezienia, ponownego znalezienia i zachowania zatrudnienia dostosowanego do ich umiejętności zawodowych;
- dostęp do usług wysokiej jakości – państwa członkowskie powinny zapewnić odpowiednie wsparcie społeczne osobom, które go potrzebują, w celu wspierania włączenia gospodarczego i społecznego;

Wykonywanie praw podstawowych

28. domaga się zorientowania platformy na korzystanie z praw, które gwarantują wszystkim ludziom godne życie, szczególnie w dziedzinach takich jak zatrudnienie, mieszkanie, ochrona zdrowia, zabezpieczenie społeczne i wystarczający poziom życia, wymiar sprawiedliwości, kształcenie, szkolenie i kultura, ochrona rodzin i dzieci; domaga się przeprowadzenia przez Agencję Praw Podstawowych badania na temat skutecznego dostępu osób najuboższych do ogółu praw podstawowych oraz na temat dyskryminacji spotykającej te osoby i na temat innych praw zawartych w konwencjach i dokumentach międzynarodowych podpisanych przez państwa członkowskie, przy udziale organizacji pozarządowych, na których forum osoby wykluczone społecznie mogą swobodnie zabierać głos, i ze świadomością, że prawo do mieszkania jest niezbędne do pełnego korzystania z innych praw podstawowych, w tym praw politycznych i praw społecznych;

29. wzywa Radę do włączenia zagadnienia "Skrajne ubóstwo a prawa podstawowe" do zakresu tematów przyszłych wieloletnich ram Agencji Praw Podstawowych.

Bezdomność

30. uznaje, że sytuacja osób bezdomnych wymaga szczególnej uwagi i dodatkowych środków, zarówno ze strony państw członkowskich, jak i ze strony Komisji Europejskiej, w celu doprowadzenia do pełnego włączenia społecznego tych osób do roku 2015, co oznacza konieczność gromadzenia na szczeblu wspólnotowym porównywalnych danych i wiarygodnych danych statystycznych oraz ich corocznego rozpowszechniania wraz z odnotowanymi postępami i określonymi celami nawiązującymi do krajowych i wspólnotowych strategii walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym; wzywa Komisję Europejską do pilnego opracowania strategii UE dotyczącej bezdomności, zgodnie z wytycznymi wyrażonymi we wspólnym sprawozdaniu Komisji i Rady z 2010 r. w sprawie ochrony socjalnej i włączenia społecznego, w zaleceniach końcowych Europejskiej Konferencji na rzecz Konsensusu w sprawie Bezdomności (2010) oraz w rezolucji Parlamentu Europejskiego w sprawie strategii UE na rzecz przeciwdziałania bezdomności; wzywa Komisję Europejską do sporządzenia szczegółowego planu działania w celu wdrożenia tej strategii w latach 2011–2020; zwraca się do platformy o sprzyjanie wymianie dobrych praktyk, aby uniknąć utraty kontaktu instytucji publicznych z bezdomnymi;

31. wzywa Komitet Ochrony Socjalnej do monitorowania corocznych postępów państw członkowskich w dziedzinie przeciwdziałania bezdomności na podstawie krajowych tematycznych sprawozdań rocznych w sprawie przeciwdziałania bezdomności (2009) oraz zgodnie ze wspólnym sprawozdaniem Komisji i Rady z 2010 r. w sprawie ochrony socjalnej i włączenia społecznego;

Kształcenie/ szkolenie

32. uważa, że skuteczne i pełne wyjście z ubóstwa może nastąpić tylko w przypadku, gdy koniecznemu zwiększeniu skuteczności instrumentów ochrony socjalnej towarzyszyć będzie zdecydowane wzmocnienie ścieżek kształcenia i szkoleń na wszystkich poziomach; popiera rozwój systemów edukacyjnych o jak najwyższym stopniu włączenia, przeciwdziałających przedwczesnemu zakończeniu edukacji, które umożliwiają osobom młodym z grup w niekorzystnej sytuacji społecznej dostęp do edukacji na wyższych szczeblach szkolnictwa, aby zapobiec przekazywaniu ubóstwa z pokolenia na pokolenie; popiera dostęp umożliwiający weryfikację nabytego doświadczenia i wykształcenia w ciągu całego życia – w odniesieniu do ograniczenia ubóstwa przez wchodzenie na rynek pracy – w szczególności dla grup w niekorzystnej sytuacji społecznej, aby ułatwić im dostęp do godnego zatrudnienia wysokiej jakości; uważa zatem, że konieczne należy właściwie wdrażać i pogłębiać programy szkoleniowe dostępne przez całe życie, a także współpracę między państwami członkowskimi w dziedzinie edukacji i szkolenia zawodowego oraz programy zindywidualizowanej pomocy w poszukiwaniu pracy, a także podkreśla, że działania te muszą być wzmocniane w odniesieniu do osób znajdujących się w trudnej sytuacji i należących do najsłabszych grup społecznych; zaleca opracowanie strategii UE pozwalającej zmierzyć się z ubóstwem pracujących i stworzyć miejsca pracy wysokiej jakości oraz przyjąć zasady dotyczące zatrudnienia wysokiej jakości;

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

Godna praca/ ubodzy pracownicy

33. przypomina, że rozpowszechnienie w większości państw członkowskich umów, które nie dają pewności zatrudnienia, zwykle prowadzi do zwiększenia segmentacji rynku pracy i do obniżenia poziomu ochrony grup w najtrudniejszym położeniu; podkreśla więc, że poza szkoleniami zawodowymi i kształceniem ustawicznym tworzenie nowych miejsc pracy powinno odbywać się z poszanowaniem podstawowych zasad MOP, poprzez realizację koncepcji godnej pracy i zatrudnienia wysokiej jakości (godne warunki pracy, prawo pracy, bezpieczeństwo i zdrowie pracowników, ochrona socjalna, możliwość reprezentowania oraz dialogu z pracownikami), jak również poprzez wprowadzenie równości płac kobiet i mężczyzn oraz równości traktowania pracowników z Unii Europejskiej i będących obywatelami państw trzecich pracowników zamieszkujących legalnie na terytorium Unii; apeluje do państw członkowskich o zwiększenie wysiłków w celu zasadniczego i skutecznego wyeliminowania zjawiska pracy na czarno, które poza wywieraniem nadmiernego negatywnego wpływu na prawidłowe funkcjonowanie systemów zabezpieczenia społecznego jest nie do pogodzenia z zasadami godnej pracy i uniemożliwia dostęp do systemów zabezpieczenia społecznego, co może przyczynić się do wzrostu ubóstwa; wzywa Komisję do zmierzania się ze zjawiskiem pracy ubogich, do wspierania tworzenia bezpiecznych miejsc pracy oraz do zagwarantowania należytego stosowania rozwiązań w zakresie elastycznych umów, aby uniemożliwić ich nadużywanie;

34. podkreśla, że główną troską młodych ludzi jest dążenie do uniezależnienia się, dostęp do opieki zdrowotnej i godziwych warunków mieszkaniowych w rozsądnej cenie, przy jednoczesnej możliwości doskonalenia zawodowego, pracy i samospelnienia; wzywa zatem państwa członkowskie do wyeliminowania dyskryminacji ze względu na wiek w dostępie do programów dochodu minimalnego, polegającej na wykluczeniu młodych ludzi z takich programów z powodu nieopłacania składek na ubezpieczenie społeczne;

35. zwraca uwagę na konieczność zapewnienia dodatkowych specjalnych świadczeń dla grup znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji społecznej (osoby niepełnosprawne lub przewlekle chore, rodziny niepełne lub wielodzietne), z których to świadczeń pokrywane będą dodatkowe opłaty wynikające z sytuacji tych osób, w szczególności dzięki wsparciu osobistemu, zapewnieniu dostępu do właściwej infrastruktury, opiece medycznej i wsparciu społecznemu;

36. wzywa państwa członkowskie do zwiększenia skuteczności instytucji publicznych odpowiedzialnych za kwestie związane z zatrudnieniem, m.in. dzięki skuteczniejszemu identyfikowaniu potrzeb rynku pracy, zważywszy, że zatrudnienie stanowi podstawowy element zapobiegania ubóstwu i wykluczeniu społecznemu, ale także walki z tymi zjawiskami;

37. podkreśla, że przechodzenie ze szkoły, szkolenia zawodowego lub ze szkoły wyższej na rynek pracy musi być lepiej przygotowane oraz musi następować bezpośrednio po zakończeniu kształcenia lub szkolenia; podkreśla zatem podstawowe znaczenie skutecznego wdrożenia inicjatywy „Europejska gwarancja na rzecz młodzieży” oraz uczynienia z niej instrumentu aktywnej integracji na rynku pracy; uważa, że powinnością partnerów społecznych, władz lokalnych i regionalnych oraz organizacji młodzieżowych jest uczestnictwo w rozwijaniu zrównoważonej strategii na rzecz zmniejszenia bezrobocia wśród ludzi młodych, w ramach której niezbędne jest formalne uznawanie uzyskanych kwalifikacji;

38. zaleca państwom członkowskim, w kontekście wprowadzania w życie modelu elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego, zagwarantowanie w porozumieniu z partnerami społecznymi tego, by w praktyce równą wagę przywiązywano zarówno do elastyczności, jak i bezpieczeństwa pracowników, oraz zwiększenie za pomocą systemu zachęt uczestnictwa zainteresowanych pracowników w szkoleniach zawodowych;

39. przypomina, że kobiety bardziej niż mężczyźni narażone są na zagrożenie ubóstwem z uwagi na niewystarczający system zabezpieczenia społecznego i utrzymującą się w szczególności na rynku pracy dyskryminację, co wymaga konkretnych i wielorakich reakcji politycznych uwzględniających płęć i charakter każdej konkretnej sytuacji;

40. zwraca się do państw członkowskich o wzmocnienie środków na rzecz skutecznych świadczeń publicznych w dziedzinie zatrudnienia;

41. zwraca się do Komisji Europejskiej o zwiększenie elastyczności zasad i procedur kontroli dotyczących przyznawania zwrotu należności za usługi publiczne obciążającego władze lokalne, które oferują lokalne świadczenia publiczne w celu wsparcia najuboższych;

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

42. zachęca do uznania wiedzy, doświadczenia oraz nieformalnych umiejętności i kompetencji osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji ubóstwa i wykluczenia społecznego lub społeczności tradycyjnych, do propagowania systemów uznawania wyników uczenia się nieformalnego i pozaformalnego, a także do przeanalizowania, w jaki sposób może to pomóc tym osobom w wejściu na rynek pracy;

Migranci

43. w pełni respektując różne praktyki, konwencje zbiorowe lub prawodawstwo w poszczególnych państwach członkowskich, a także zasadę pomocniczości, domaga się poszanowania równości praw i ochrony socjalnej dla wszystkich osób w każdym państwie członkowskim, niezależnie od tego, czy osoby te są obywatelami Unii, czy też państw trzecich; wzywa państwa członkowskie do zwalczania pracy nielegalnej i nierejestrowanej;

44. zwraca w szczególności uwagę na środki na rzecz integracji kulturowej i językowej w kraju przyjmującym, sprzyjające zwalczaniu wykluczenia społecznego;

45. wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy z krajami trzecimi w zakresie kształcenia i kultury, aby zmniejszyć ubóstwo i wykluczenie społeczne w tych krajach, wspierać rozwój, a także zapobiegać imigracji spowodowanej wyłącznie czynnikami ekonomicznymi;

46. uznaje, że ubóstwo dotykające osoby zatrudnione jest wynikiem niezrównoważonych warunków panujących na rynku pracy, i domaga się poczynienia kroków w celu naprawy tej sytuacji, ogólnie poprzez wynagrodzenia, a w szczególności poprzez płace minimalne, które – niezależnie od tego, czy są regulowane w ustawodawstwie, czy w układach zbiorowych – muszą umożliwić zagwarantowanie godnego poziomu życia;

47. zwraca uwagę, że samo zatrudnienie nie wystarczy, by zagwarantować wyjście z ubóstwa, ponieważ konieczne jest podjęcie dodatkowych interwencji, które przeciwdziałająby zjawisku ubóstwa pracowników i gwarantowałyby dostęp do zrównoważonego zatrudnienia wysokiej jakości;

48. wzywa państwa członkowskie do wspierania pełnego uczestnictwa kobiet w rynku pracy, do wprowadzenia w życie przepisów dotyczących równości płac i do poświęcenia większej uwagi kwestii adekwatności emerytur kobiet;

49. zaleca odpowiednie opodatkowanie bardzo wysokich wynagrodzeń, aby przyczynić się do finansowania systemów ochrony socjalnej i minimalnego dochodu oraz zmniejszyć różnice w dochodach;

Osoby niepełnosprawne

50. zaleca państwom członkowskim wdrożenie nowych środków mających na celu pomoc grupom znajdującym się w trudnym położeniu lub społecznie wykluczonym, szczególnie osobom niepełnosprawnym, w podejmowaniu pracy w przedsiębiorstwach, w tym w przedsiębiorstwach gospodarki społecznej i usługach publicznych, w celu zachęcenia do integracji, szczególnie w regionach najsłabszych gospodarczo i o najtrudniejszej sytuacji społecznej, lub pogłębienie obowiązującego prawodawstwa, jak dyrektywa z 2000 r. dotycząca zatrudnienia osób niepełnosprawnych; zaleca państwom członkowskim zadbanie, aby dane osoby były objęte nauczaniem od najmłodszego wieku, poprzez usuwanie istniejących barier i udzielanie odpowiedniej pomocy; zaleca państwom członkowskim, aby promowały tworzenie środowiska dostępnego dla osób niepełnosprawnych, i zwraca się do nich o zwrócenie szczególnej uwagi na sytuację w zakresie edukacji i opieki we wczesnym dzieciństwie, aby zapobiec całkowitemu i bezpowrotnemu wykluczeniu dzieci od urodzenia żyjących z niepełnosprawnością; zachęca Komisję i państwa członkowskie do bardziej intensywnego dzielenia się najlepszymi praktykami poprzez wprowadzanie różnorodnych środków na rzecz włączania osób niepełnosprawnych w rynek pracy; zaleca państwom członkowskim zagwarantowanie osobom starszym i niepełnosprawnym dostępu do usług socjalnych i zdrowotnych;

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

Płeć

51. zdecydowanie krytykuje fakt, że w opracowanej przez Komisję europejskiej platformie współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym całkowicie pominięto związany z tą problematyką aspekt płci;
52. podkreśla, że kobiety na obszarach wiejskich często nie są postrzegane jako część siły roboczej, mimo iż ich wkład w codzienną pracę w rolnictwie jest równie ważny jak wkład mężczyzn, co prowadzi do pozbawienia ich socjalnych praw pracowniczych i naraża je na ubóstwo;
53. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o potraktowanie perspektywy płci jako kluczowego elementu wszystkich wspólnych dziedzin polityki i programów krajowych w celu eliminacji ubóstwa i zapobiegania wykluczeniu społecznemu; ponadto uważa, że państwa członkowskie powinny uwzględnić problematykę równości płci w ich planach wychodzenia z recesji;
54. mając na uwadze znaczenie programów zabezpieczenia społecznego dla walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym, zwraca uwagę na konieczność zapewnienia skutecznych i wystarczających świadczeń społecznych w celu wspierania wrażliwych grup społecznych (takich jak np. osoby niepełnosprawne, rodziny niepełne, osoby bezrobotne itp.), lecz także szczególnych kategorii społeczeństwa (takich jak np. rodziny wielodzietne);
55. zwraca się do państw członkowskich o poprawę ochrony zatrudnionych niezdolnych do pracy na skutek choroby, wypadku w pracy lub choroby zawodowej w celu przeciwdziałania ich ubóstwu; pragnie zatem wzmocnienia ustawodawstwa krajowego w celu wprowadzenia obowiązku poszukiwania możliwości przekwalifikowania przed każdym przerwaniem stosunku pracy;
56. wzywa platformę do prac nad zdefiniowaniem specjalnego statusu przysługującego pracownikom niepełnosprawnym, który gwarantowałby im trwałe zatrudnienie;
57. w kontekście zwiększania aktywności zawodowej, w szczególności kobiet, zaleca państwom członkowskim zwiększenie, poprzez umożliwienie godzenia życia rodzinnego z życiem zawodowym, dostępu do wysokiej jakości i przystępnych finansowo struktur zabezpieczenia społecznego, mając na uwadze, że znacząca liczba obywateli Unii pozostaje poza rynkiem pracy, ponieważ osoby te sprawują opiekę nad członkiem rodziny, co skutkuje większym ryzykiem popadnięcia w ubóstwo;

Wykorzystanie środków finansowych

58. uznaje, że konieczna jest, w miarę możliwości, ocena skuteczności, wpływu, koordynacji i najlepszej efektywności funduszy europejskich, szczególnie Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS), z myślą o realizacji celu, jakim jest ograniczenie ubóstwa, nawet jeśli nie jest to ich cel pierwszorzędny, przez ograniczenie rozbieżności gospodarczych i braku równowagi pod względem dobrobytu oraz ograniczenie różnic w poziomie życia w państwach członkowskich i regionach UE, a tym samym wspieranie spójności społecznej i gospodarczej; za priorytetowe uważa projekty łączące cele i strategię w zakresie zatrudnienia, lecz także zintegrowane podejścia oparte na aktywnym włączaniu, np. projekty mające na celu wzmocnienie solidarności międzypokoleniowej na poziomie regionalnym i lokalnym lub przyczyniające się specjalnie do równouprawnienia płci i do aktywnego włączania grup znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji; podkreśla znaczenie skutecznych mechanizmów solidarności, w tym mechanizmów zwiększających poczucie odpowiedzialności, zapewniających przewidywalność transferów i zmniejszających udział państw członkowskich we współfinansowaniu środków budżetowych, aby stworzyć godne miejsca pracy, wspierać produktywny sektor, walczyć z ubóstwem i wykluczeniem społecznym oraz przeciwdziałać wszelkim nowym zależnościom; podkreśla znaczenie wspierania walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym dla dostępu do zatrudnienia wysokiej jakości oraz dla braku dyskryminacji, dzięki zagwarantowaniu odpowiednich dochodów i promowaniu dostępu do świadczeń wysokiej jakości;
59. podkreśla kluczową rolę, jaką polityka spójności i fundusze strukturalne odgrywają we wspieraniu zatrudnienia i integracji społecznej oraz w walce z ubóstwem na obszarach miejskich, które zamieszkuje większość osób znajdujących się w trudnej sytuacji społecznej, a także na obszarach wiejskich; podkreśla wkład Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji w walkę z ubóstwem wśród pracowników dotkniętych kryzysem oraz rolę europejskiego instrumentu mikrofinansowego Progress we wspieraniu przedsiębiorczości; domaga się, by w kolejnych wieloletnich ramach finansowych zachowano określoną funkcję każdego funduszu;

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

60. podkreśla, że Europejski Fundusz Społeczny pozostaje podstawowym instrumentem, którego celem jest włączenie społeczne, i uznaje, że należy zwiększyć jego środki w taki sposób, aby adekwatnie odpowiadały ambitnym celom wyznaczonym w strategii UE 2020 i w platformie w zakresie walki z ubóstwem;

61. uznaje, że instrumenty takie jak instrument mikrofinansowania Progress i program Grundtvig odgrywają istotną rolę w przeciwdziałaniu ubóstwu i wykluczeniu społecznemu oraz ocenia, że należy je rozwijać w oparciu o pogłębione analizy;

62. wzywa Komisję Europejską do określenia obszarów priorytetowych w zakresie wydatków UE, aby skuteczniej skierować te wydatki do mikroregionów lub dzielnic, których mieszkańcy są najubożsi lub w najwyższym stopniu narażeni na wykluczenie społeczne;

63. uważa, że od roku 2013 Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji, który umożliwi przyznanie pracownikom zwolnionym z powodu kryzysu lub globalizacji specjalnej, zindywidualizowanej pomocy, powinien zyskać trwały charakter, a jego finansowanie powinno w całości pochodzić z budżetu europejskiego, zarówno pod względem zobowiązań, jak i płatności.

Zarządzanie gospodarcze/ semestr europejski

64. apeluje do państw członkowskich, aby przedstawiły krajowe programy reform spójnych z celem platformy i z celami Unii w zakresie zrównoważonego rozwoju społecznego oraz aby, popierając stwierdzenie Komisji, zgodnie z którym ubóstwo jest „nie do przyjęcia w Europie XXI wieku”, nie kwestionowały systemów indeksacji płac i ogólnych układów zbiorowych ani nie ograniczały w sposób nieracjonalny i nieuzasadniony swojego potencjału inwestycyjnego i wydatków socjalnych w ramach zarządzania gospodarczego, a jednocześnie zagwarantowały trwałość finansów publicznych i tworzenie dobrze płatnych miejsc pracy, zważywszy, że ograniczenie ubóstwa jest podstawową konsekwencją inteligentnego, zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu; domaga się wyjaśnienia statusu planów działań krajowych na rzecz włączenia społecznego, a szczególnie kwestii włączenia ich do krajowych programów reform w ramach strategii Europa 2020; wzywa Komisję do przedstawienia zaleceń uwzględniających specyfikę poszczególnych państw, aby osiągnąć cel ograniczenia ubóstwa, szczególnie w razie porażki, zważywszy, że ograniczenie ubóstwa wymaga wzmoczonego wysiłku oraz mobilizacji wszystkich stron i wszystkich środków z myślą o znaczącym ograniczeniu ubóstwa i głębokiego ubóstwa w perspektywie średniookresowej oraz o osiągnięciu niskiego poziomu ubóstwa, a nawet jego eliminacji najpóźniej do 2020 r.; proponuje, aby Komisja opracowała na szczeblu europejskim wytyczne dla państw członkowskich w celu zagwarantowania aktywnego udziału w przygotowaniu krajowych programów reform samorządów terytorialnych i innych zainteresowanych stron; zaznacza, że pakt terytorialny stanowi potencjalnie najpełniejszy i spójny mechanizm włączenia samorządów terytorialnych w ten proces, zgodnie z propozycją wyrażoną w piątym sprawozdaniu w sprawie spójności; uważa, że cel strategii UE 2020 zakładający zmniejszenie o 20 mln liczby osób zagrożonych ubóstwem może zostać zrealizowany jedynie, gdy środki oszczędnościowe, które zostały lub zostaną podjęte w Unii, nie będą szkodliwe dla zatrudnienia i ochrony socjalnej, zwłaszcza w odniesieniu do osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji;

65. uważa, że państwa członkowskie powinny zmierzać do przełożenia celów związanych ze zmniejszeniem wykluczenia społecznego i ubóstwa na ambitne cele krajowe i regionalne, a także przewidzieć specjalny cel dotyczący ubóstwa dzieci i konkretnych strategii o wielowymiarowym podejściu do ubóstwa dzieci i rodzin;

66. domaga się wsparcia wszystkich organizacji pozarządowych i drobnych stowarzyszeń w walce na rzecz praw podstawowych w celu wzmocnienia nakładów ludzkich koniecznych do umożliwienia udziału osób ubogich i lepszego informowania takich osób o dostępie do prawa i sprawiedliwości;

67. z zadowoleniem przyjmuje wniosek w sprawie dotacji globalnych, który może pomóc wielu mniejszym organizacjom pozarządowym i stowarzyszeniom w działaniach na rzecz zwalczania ubóstwa;

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

68. zachęca państwa członkowskie, aby jak najszybciej zatwierdziły i przyjęły wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną (COM(2008)0426); wzywa Komisję do dalszego wspierania przezwyższenia trudności technicznych w Radzie w celu zapewnienia szybkiego porozumienia oraz do zlikwidowania luk w obecnym prawodawstwie, które nie obejmuje obecnie wszystkich istotnych aspektów, w dążeniu do wykorzenia dyskryminacji, w tym dyskryminacji ze względu na pochodzenie społeczne;

69. proponuje, by w działaniach proponowanych w ramach platformy uwzględnić skutki dyskryminacji różnego rodzaju i przyjąć ukierunkowane politycznie środki, takie jak te wprowadzone niedawno, na przykład do ustawodawstwa hiszpańskiego i rumuńskiego; w szczególności należy rozwijać koncepcję uwzględniania aspektu płci w celu zapobiegania dyskryminacji różnego rodzaju;

70. domaga się równości płac kobiet i mężczyzn i równego traktowania pracowników z Unii Europejskiej i obywateli państw trzecich;

71. ponagla Komisję do zasięgnięcia opinii w sprawie najlepszych sposobów zwalczania negatywnej dyskryminacji ze względu na pochodzenie społeczne;

Gospodarka społeczna

72. z zadowoleniem przyjmuje wyrażoną przez Komisję wolę lepszego uwzględnienia, poprzez różne inicjatywy, roli podmiotów gospodarki społecznej – takich jak określone w rezolucji Parlamentu z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie gospodarki społecznej – w szczególności poprzez zobowiązanie do sprecyzowania ram prawnych dotyczących przedsiębiorstw gospodarki społecznej (towarzystw ubezpieczeń wzajemnych, fundacji i spółdzielni), tak aby nie było już przeszkód, by przyczyniały się one w pełni i w warunkach bezpieczeństwa prawnego do ograniczenia ubóstwa i wykluczenia społecznego, proponując innowacyjne i trwałe odpowiedzi na potrzeby obywateli, a jednocześnie podkreśla, że gospodarka społeczna nie ogranicza się do tej dziedziny działalności; wyraża jednak niepokój w związku z brakiem odniesienia do statutu stowarzyszenia europejskiego, podczas gdy sektor stowarzyszeń stanowi ważny podmiot w walce z ubóstwem; podkreśla jednak, że proponowane obecnie środki zmierzające w kierunku gospodarki społecznej, szczególnie stowarzyszenia i spółdzielnie, nie są w stanie sprostać wymogom wobec polityki eliminacji ubóstwa i wykluczenia społecznego oraz gospodarki i europejskiego modelu społecznego oraz ogólnie nie stanowią odpowiedzi na skutki kryzysu gospodarczego i społecznego; podkreśla w szczególności swoje postulaty i oczekiwania w zakresie uznawania usług socjalnych świadczonych w interesie ogólnym, potwierdzone w rezolucji Parlamentu Europejskiego w sprawie przyszłości usług socjalnych świadczonych w interesie ogólnym, przyjętej w dniu 5 lipca 2011 r.; odnotowuje propozycję zmiany przepisów wspólnotowych dotyczących udzielania zamówień publicznych oraz pomocy państwa i przypomina o swoim żądaniu dostosowania ich do specyfiki zadań usług socjalnych świadczonych w interesie ogólnym i sposobu ich organizacji; popiera tworzenie miejsc pracy wysokiej jakości oraz programów zindywidualizowanej pomocy w poszukiwaniu pracy za pośrednictwem podmiotów realizujących politykę integracji na rynku pracy i podmiotów gospodarki społecznej ze względu na ich doświadczenie w integracji społeczno-zawodowej osób w niekorzystnej sytuacji społecznej; ponownie domaga się sektorowych inicjatyw ustawodawczych dotyczących jakości i przystępności usług socjalnych świadczonych w interesie ogólnym, szczególnie w dziedzinie zdrowia, edukacji, transportu publicznego, energii, wody i komunikacji;

73. podkreśla znaczenie usług socjalnych, zdrowotnych, opiekuńczych i edukacyjnych w likwidowaniu braków w zakresie zdolności, promowania integracji społecznej oraz zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego; przypomina o ich potencjale tworzenia miejsc pracy i domaga się zdecydowanych i trwałych inwestycji w rozwijanie tych kluczowych usług i infrastruktury; oczekuje planu działania Komisji, który ma rozwiązać problem niedoboru pracowników w sektorze zdrowia;

74. wzywa do zdecydowanego poparcia dla zapewnienia wysokiej jakości i dostępności usług socjalnych, szczególnie w dziedzinie opieki zdrowotnej, edukacji, transportu, energii, wody i komunikacji;

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

Mieszkalnictwo

75. zaleca państwom członkowskim, aby prowadziły proaktywną politykę w zakresie godnych warunków mieszkaniowych, aby zapewnić powszechny dostęp do mieszkań wysokiej jakości – co gwarantowałoby dostęp do usług podstawowych z punktu widzenia zdrowia i bezpieczeństwa, w przystępnej cenie lub na preferencyjnych warunkach zakupu – oraz zapobiec ich utracie, zważywszy, że brak mieszkania stanowi poważne naruszenie godności, a także aby prowadziły proaktywną politykę energetyczną, zwiększając wykorzystanie energii odnawialnej i efektywność energetyczną w celu zwalczania ubóstwa energetycznego; w odniesieniu do mieszkań domaga się zwrócenia większej uwagi na migrantów, którzy często są wykorzystywani i zmuszani do zamieszkiwania w niezadowalających warunkach; przypomina o postanowieniach Protokołu nr 26 do Traktatu z Lizbony w zakresie mieszkań socjalnych i wzywa do poszanowania tych postanowień, szczególnie co do swobody państw członkowskich w organizowaniu mieszkań socjalnych, w tym pod względem finansowania; zachęca państwa członkowskie do tworzenia specjalnych programów i możliwości mieszkaniowych dla osób bezdomnych w celu zagwarantowania podstawowego standardu życia grupom społecznym w najtrudniejszym położeniu;

76. zaleca państwom członkowskim rozwijanie oferty należytej jakości mieszkań socjalnych i mieszkań w ramach programów interwencyjnych, aby zagwarantować dostęp wszystkim, szczególnie najuboższym, do godnych warunków mieszkaniowych w dostępnej cenie; uważa, że większy koszt dla społeczeństwa i samorządu stanowi przekwaterowanie osób eksmitowanych ze swoich mieszkań niż ich utrzymanie w takim mieszkaniu; zaleca zatem prowadzenie polityki zapobiegania eksmisjom, przede wszystkim dzięki przejściu przez władze publiczne czynszu i zaległości w opłatach za czynsz osób zagrożonych eksmisją;

77. przypomina o powiązaniach między życiem w dzielnicach o trudnej sytuacji społecznej – co zwiększa ubóstwo i wykluczenie społeczne – a problemami zdrowotnymi; uznaje zatem interwencje europejskie w dzielnicach o trudnej sytuacji społecznej za ekonomiczne rozwiązanie umożliwiającej zwalczanie wykluczenia i zmniejszenie wydatków w dziedzinie zdrowia oraz wzywa Komisję Europejską do wzmocnienia takich interwencji w ramach kolejnego programu polityki spójności i innych programów Unii Europejskiej;

78. domaga się podniesienia kwoty z EFRR przeznaczonej na finansowanie środków zmierzających do poprawy efektywności energetycznej mieszkań socjalnych, aby przeciwdziałać ubóstwu energetycznemu;

79. podkreśla istotne wysiłki konieczne ze strony Unii i państw członkowskich do zmniejszenia kosztów energii jako pozycji w budżecie gospodarstw domowych – Unia powinna zagwarantować bezpieczeństwo dostaw, aby zabezpieczyć się przed istotnymi zmianami cen na rynku energii, a państwa członkowskie powinny poprawić swoją politykę wspierania efektywności energetycznej gospodarstw domowych;

Romowie

80. apeluje do Romów oraz do organizacji, które ich reprezentują i pracują z nimi, do aktywnego zaangażowania w sporządzanie i wdrażanie krajowych strategii integracji Romów do 2020 r. w sposób umożliwiający przyczynienie się do realizacji celu UE w zakresie zmniejszenia ubóstwa; domaga się od Unii Europejskiej i państw członkowskich jak najszybszego wdrożenia europejskiej strategii na rzecz włączenia Romów i zwraca się do państw członkowskich o przedstawienie do końca tego roku środków sprzyjających włączeniu Romów zgodnie z europejskimi ramami koordynacji strategii krajowych na rzecz włączenia Romów, przedstawionymi przez Komisję w kwietniu 2011 r.; podkreśla, że włączenie i integracja Romów będą wymagały – z tego samego względu co walka z ubóstwem i wykluczeniem społecznym – większego wysiłku w celu ich pełnego włączenia i położenia kresu do 2020 r. licznym przypadkom dyskryminacji, której byli ofiarami; apeluje, aby angażować pozostałe marginalizowane społeczności, np. imigrantów, we wszystkie strategie polityczne Unii lub państw członkowskich mające na celu ich włączenie społeczne;

81. podkreśla znaczenie usług socjalnych, zdrowotnych, opiekuńczych i edukacyjnych w likwidowaniu braków w zakresie zdolności, promowania integracji społecznej oraz zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego; przypomina o ich potencjale tworzenia miejsc pracy i domaga się zdecydowanych i trwałych inwestycji w rozwijanie tych kluczowych usług i infrastruktury; oczekuje planu działania Komisji, który ma rozwiązać problem niedoboru pracowników sektora zdrowia;

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

82. wzywa, aby interesy niepełnosprawnych członków społeczeństwa były uwzględniane na etapie programowania, wykorzystania i monitorowania finansowania pochodzącego ze środków wspólnotowych, w szczególności w dziedzinie wspierania edukacji, szkoleń, zatrudnienia i autonomii (transport i komunikacja);

Dzieci

83. wzywa, aby walka z ubóstwem dzieci koncentrowała się na zapobieganiu, przy zapewnieniu równości dostępu do wysokiej jakości usług edukacyjnych i opiekuńczych przeznaczonych dla młodszych dzieci – tak aby przeciwdziałać rozpoczynaniu przez nie życia szkolnego z licznymi brakami – a także do innych rozwiązań przeznaczonych dla dzieci (ośrodki z ofertą dla dzieci w ciągu roku szkolnego i podczas wakacji itp., zajęcia pozalekcyjne, związane z kulturą, sportowe itp., opieka dzienna), przez odpowiednie pokrycie terytoriów siecią tych usług i ośrodków, oraz apeluje o wsparcie finansowe usług, które zdały egzamin, a także o systematyczne włączanie polityki wsparcia zubożałych rodzin we wszystkie odpowiednie dziedziny interwencji, dzięki połączeniu podejścia uniwersalnego ze środkami skierowanymi do rodzin w najtrudniejszej sytuacji, szczególnie rodzin dzieci niepełnosprawnych, rodzin niepełnych i rodzin wielodzietnych; wzywa do potraktowania ze szczególną uwagą w ramach programów zwalczania ubóstwa stosunków między rodzicami a dziećmi, aby uniknąć umieszczania dzieci w placówkach wychowawczych na skutek głębokiego ubóstwa rodziców;

84. podkreśla, że Konwencja o prawach dziecka przyznaje wszystkim dzieciom i młodzieży prawo do edukacji, w tym również dzieciom i młodzieży bez pozwolenia na pobyt w kraju zamieszkania;

85. przypomina, że tysiące dzieci oddziela się od rodziców ze względu na ich warunki życia (brak mieszkania) lub ze względu na to, że z powodu głębokiego ubóstwa (materialnego, społecznego i kulturowego) rodzice nie uzyskali wsparcia niezbędnego do pełnienia obowiązków rodzicielskich;

86. domaga się potraktowania ze szczególną uwagą przyszłości ludzi młodych i jasnej strategii wspierającej dostępność dla nich pierwszego, godnego zatrudnienia zgodnego z poziomem wykształcenia;

87. zwraca uwagę, że walka z ubóstwem zakłada podejście globalne i działania następcze obejmujące wszystkie sektory polityki; ponadto przypomina, że ważne jest zwłaszcza to, aby wzmocnić działania podejmowane zarówno na szczeblu europejskim, jak i krajowym dotyczące przeciwdziałania temu zjawisku i walki z nim;

88. zwraca uwagę na konieczność przyjęcia bardziej kompleksowych rozwiązań problemu ubóstwa dzieci, podkreślając jednocześnie osiągnięte do dziś wyniki stosowania „wspólnych zasad” wskazanych w konkluzjach Rady ds. Zatrudnienia z dnia 6 grudnia 2010 r., w których zaapelowano, aby walka z ubóstwem dzieci stała się jednym z priorytetów;

89. wspiera wyrażony przez Komisję zamiar przedstawienia zalecenia w sprawie ubóstwa dzieci w roku 2012;

90. zgadza się z czerwcowymi konkluzjami Rady EPSCO sprzyjającymi zintegrowanej strategii zapobiegania ubóstwu dzieci i promowania ich dobrobytu, która to strategia skoncentrowana jest na odpowiednich dochodach rodzin, dostępie do świadczeń, w tym do wczesnej edukacji i opieki nad dziećmi, a także na udziale dzieci; wzywa do opracowania szczegółowego planu działania na rzecz wdrożenia wniosku dotyczącego komunikatu w 2012 r.;

91. podkreśla znaczenie funduszy strukturalnych, szczególnie Europejskiego Funduszu Społecznego jako kluczowego instrumentu wsparcia państw członkowskich w zwalczaniu ubóstwa i wykluczenia społecznego; wzywa państwa członkowskie do większego współfinansowania działań na rzecz świadczeń w postaci opieki nad dziećmi, osobami starszymi i niesamodzielnymi;

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

92. wzywa Komisję do upewnienia się, że polityka oszczędnościowa uzgodniona z państwami członkowskimi nie utrudnia ani nie kwestionuje dążenia do realizacji celu strategii UE 2020 dotyczącego wydobycia 20 milionów ludzi z ubóstwa;

93. wzywa do walki z błędnym kołem ubóstwa w celu przeciwdziałania utrwalaniu ubóstwa w kolejnych pokoleniach;

94. wzywa państwa członkowskie do należytego uznania roli artystów w integracji społecznej i zwalczaniu ubóstwa, zwłaszcza przez sprzyjanie właściwemu środowisku pracy artystów i zapewnienie im odpowiedniego statusu;

Dochód minimalny

95. postuluje, aby Komisja, w pełnej zgodności z zasadą pomocniczości, rozpoczęła konsultacje w sprawie możliwości zgłoszenia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej dochodu minimalnego odpowiedniego i zapewniającego rozwój gospodarczy, umożliwiającego zapobieganie ubóstwu i zapewnienie podstawy do godnego życia, pełny i nieograniczony udział w życiu społecznym oraz postęp w poszukiwaniu pracy lub szkolenia, a także odgrywającego rolę automatycznego stabilizatora gospodarki, z uwzględnieniem różnych praktyk, konwencji zbiorowych lub prawodawstwa w poszczególnych państwach członkowskich, przy czym określenie dochodu minimalnego pozostawałoby w gestii poszczególnych państw członkowskich; postuluje, aby Komisja pomagała państwom członkowskim w wymianie dobrych praktyk w zakresie poziomów dochodu minimalnego oraz zachęcała państwa członkowskie do opracowywania systemów dochodu minimalnego opartych na co najmniej 60 % mediany dochodów w danym państwie członkowskim;

Niewykorzystanie świadczeń

96. przypomina, że według OECD 20-40 % świadczeń pozostaje niewykorzystanych; wzywa państwa członkowskie do przeprowadzenia oceny systemów wsparcia dochodów i zasiłków socjalnych, aby uniknąć powstawania ukrytego ubóstwa, poprzez zwiększenie przejrzystości, poprzez informowanie świadczeniobiorców w jak najskuteczniejszy sposób o prawach, które im przysługują, dzięki wprowadzeniu jak najskuteczniejszego systemu informowania, uproszczeniu procedur i wprowadzeniu środków i strategii zmierzających do przeciwdziałania stygmatyzacji i dyskryminacji osób o dochodzie minimalnym;

97. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia odpowiedniego wsparcia, szkoleń i świadczeń wspierających opiekunów rodzinnych, tak aby osoby starsze i potrzebujące opieki mogły pozostać we własnych domach i społecznościach tak długo, jak tego pragną;

98. domaga się od Komisji, aby w ramach platformy przeprowadziła ocenę wpływu nadmiernego zadłużenia na zjawisko ubóstwa oraz sprzyjała wymianie rozwiązań w zakresie walki z nadmiernym zadłużeniem;

Osoby starsze – urlop opiekuńczy

99. uważa, że we wszystkich państwach członkowskich należy rozwijać programy opieki nad osobami starszymi, w tym programy opieki domowej, aby zapobiegać wykluczeniu tych osób i ich popadaniu w ubóstwo, oraz dodaje, że sprawowanie opieki nad osobami starszymi przez ich rodziny powinno być również wspierane, w miarę możliwości finansowo, zgodnie z celem wspierania zrównoważonego społeczeństwa, tak aby w szczególności zwiększyć wsparcie dla aktywności osób starszych i solidarność międzypokoleniową, sprzyjać dostępności i solidarności oraz poprawić jakość opieki długoterminowej; zwraca się do Komisji o dokonanie oceny, czy dyrektywa w sprawie urlopu opiekuńczego byłaby tutaj pomocna;

100. wzywa Komisję do odpowiedniego uwzględnienia rozwoju innowacji społecznych, wspierania polityki społecznej opartej na faktach, jak również lepszego planowania ocen skutków, aby stanowiły one rzeczywistą wartość dodaną, oraz proponowania innowacyjnych i zrównoważonych rozwiązań odpowiadających tendencjom demograficznym;

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

101. podkreśla znaczenie opracowania propozycji politycznych na szczeblu państw członkowskich w celu rozwiązania problemów związanych z ubóstwem i wykluczeniem, takich jak bezdomność i uzależnienie od narkotyków i alkoholu; wzywa do skuteczniejszej wymiany sprawdzonych rozwiązań w tych obszarach między państwami członkowskimi;

102. podkreśla konieczność proponowania działań zmierzających do uproszczenia dostępu organizacji wolontariackich do funduszy europejskich;

103. domaga się od Komisji uwzględnienia sprawozdania Parlamentu Europejskiego dotyczącego zielonej księgi w sprawie przyszłości emerytur w Europie;

104. zaleca państwom członkowskim wprowadzenie odpowiedniej emerytury minimalnej pozwalającej osobom w starszym wieku na godne życie;

105. wzywa Komisję do skutecznego zwalczania – przez wprowadzenie ramowych wytycznych i zasad dotyczących adekwatności i stabilności systemów emerytalnych – zagrożenia ubóstwem wśród kobiet, powodowanego niepewną sytuacją, brakiem ciągłości w karierze zawodowej i niskim wynagrodzeniem; zwraca również uwagę, że konieczne jest zadbanie o dostosowanie przepisów w zakresie opieki społecznej do sytuacji indywidualnej i rodzinnej oraz nadanie większego znaczenia macierzyństwu i sprawowaniu opieki;

*

* *

106. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, a także rządów i parlamentom państw członkowskich.
